

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci **žalobce: M. M.**, zastoupeného Mgr. Antonínem Strouhalem, advokátem se sídlem Dvořákova 4, Brno, proti **žalovanému: Finanční ředitelství v Brně**, se sídlem nám. Svobody 4, Brno, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 3. 2009, č. j. 3285/09-1102-702767, č. j. 3286/09-1102-702767 a č. j. 3287/09-1102-702767, o dodatečném vyměření daně z příjmů fyzických osob, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 1. 2010, č. j. 31 Ca 81/2009 - 52,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutím Finančního ředitelství v Brně (dále jen „žalovaný“) ze dne 17. 3. 2009, č. j. 3285/09-1102-702767, č. j. 3286/09-1102-702767 a č. j. 3287/09-1102-702767, o dodatečném vyměření daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2001, 2002 a 2003. Těmito rozhodnutími byla zamítnuta odvolání stěžovatele proti dodatečným platebním výměrům ze dne 18. 7. 2003, č. j. 49403/08/284921/2328, č. j. 49423/08/284921/2328 a č. j. 49428/08/284921/2328 vydaným Finančním úřadem v Boskovicích, kterými byla stěžovateli doměřena daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2001, 2002 a 2003 v celkové výši 133 974 Kč.

Stěžovatel v kasační stížnosti navrhl přiznání odkladného účinku kasační stížnosti s tím, že vymáhání dodatečně vyměřených daňových povinností by jemu a jeho rodině způsobilo nenahraditelnou újmu spočívající v existenčních důsledcích. V souvislosti s tím dále uvedl, že má vyživovací povinnost k nezletilé dceři G. M., přičemž jediným jeho příjmem je příjem z jeho hostinské činnosti, který je však nízký.

Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze návrhu přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na svoji judikaturu, dle které „nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout, a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [§ 73 odst. 2 s. ř. s.], musí představovat vyjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit“ (srov. např. usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, dostupné na www.nssoud.cz).

Stěžovatel v kasační stížnosti pouze uvedl, že vymáhání dodatečně vyměřených daňových povinností by jemu a jeho rodině způsobilo nenahraditelnou újmu spočívající v existenčních důsledcích, neboť, jak bylo výše uvedeno, v současné době je jeho jediným příjmem příjem z hostinské činnosti, který je však nízký, a navíc má ještě vyživovací povinnost vůči své nezletilé dceři.

Nejvyšší správní soud naznal, že tato tvrzení nejsou bez dalšího způsobilá prokázat hrozbu nenahraditelné újmy. Vzhledem k výši částky, která byla stěžovateli vyměřena napadenými rozhodnutími žalovaného, však nebylo možno zcela vyloučit, že by výkon rozhodnutí nemohl způsobit stěžovatelem uváděný důsledek. V této souvislosti zdejší soud připomíná, že důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení právě stěžovatel a nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Proto zdejší soud stěžovatele vyzval usnesením ze dne 4. 6. 2010, č. j. 9 Afs 25/2010 - 74, aby ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení citovaného usnesení doplnil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti shora uvedenému rozsudku krajského soudu a současně v této lhůtě předložil doklady k prokázání svých tvrzení o tom, že nedisponuje dostatkem finančních prostředků pro uhrazení dodatečně vyměřené částky. V této souvislosti ho rovněž vyzval, že je nutno doložit, v jaké výši je jeho vyživovací povinnost vůči nezletilé dceři.

Předmětné usnesení bylo stěžovateli prostřednictvím jeho právního zástupce doručeno dne 8. 6. 2010. Vzhledem k tomu, že stěžovatel na výzvu k doplnění a předložení dokladů k prokázání svých tvrzení do dnešního dne vůbec nereagoval, rozhodl Nejvyšší správní soud, že se v předmětné věci žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyhovuje. Dospěl totiž k závěru, že odkladný účinek dle § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., nelze pouze na základě tvrzení stěžovatele v kasační stížnosti přiznat, neboť ze stěžovatelova tvrzení nelze bez dalšího dovodit důvody možného vzniku nenahraditelné újmy. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že není povinen ani oprávněn skutečnosti nasvědčující důvodům možného vzniku nenahraditelné újmy jakýmkoli způsobem sám dovozovat. Stěžovateli byla dána možnost svá tvrzení doplnit

a podložit, této možnosti však nevyužil, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl o žádosti o přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti tak, že se nepřiznává.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2010

JUDr. Radan Malík
předseda senátu